

paa de aarlige Finanslove, og de, der vil prøve paa at sammenligne Statens Udgifter til disse højere Undervisningsanstalter for i Aar og for en halv Snes Aar siden, skal nok faa at se, at der paa dette Omraade har været en ikke saa lille Udvikling.

Jeg vil dernæst omtale Ændringsforslagene Nr. 112 og 113, der angaar to Bidrag til Mellem- og Realskoler udenfor København, Frederiksberg og Gentofte til Ophjælpning af de Læreres Løn, som virker ved disse Privatskoler. Jeg vil sige Tak til den højtærede Minister for den velvillige Stilling, han har indtaget overfor disse. Jeg vil tillige sige, at disse to Bevillinger vil komme til at gøre Gavn ved den Skolevirksomhed, som øves her, og mangen en Lærer vil imødesee det Bidrag, som kan tilfalde ham, som noget i disse Dyrtider i høj Grad kærkomment.

Saa vil jeg udtale min Tilslutning til de Bemærkninger, der blev gjort af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) om Tilskud til de private Seminarier og til de trængende Seminarieelever. Der er slet ingen Tvivl om, at de Bevillinger er i høj Grad kærkomne.

Endelig vil jeg udtrykke min Glæde over en lille Bevilling, der findes under Nr. 151 og er til fuldstændig Udgivelse af Danmarks Folkeviser i en for Almenheden tilgængelig Form. Vi har jo flere Udgaver af vore Folkeviser, men jeg tror, at hvis det kan lykkes den Mand, som foretager denne Udgivelse, at give Folkeviserne en for Almenheden tilgængelig Form baade i metrisk Henseende og for Resten ogsaa i den øvrige Redaktion, kan der derved vindes et Undervisningsmiddel, som er af betydelig Værdi.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Den ærede Ordfører (Mads Larsen) omtalte Ændringsforslaget under Nr. 108 angaaende Eksamenskendelserne. Udvalget har altsaa ikke ment at kunne tiltræde det Forslag, som er stillet af Ministeren paa det Omraade. Jeg skal ikke beklage mig over, at Finansudvalget ikke har villet tiltræde det, da der ikke ligger noget principielt til Grund fra min Side for det Forslag. Grunden til, at jeg stillede de, var kun dette, at jeg mente, at man derved kunde naa at faa den Indtægt, som var nødvendig til Forhøjelsen af Censorhonorarerne, og jeg mente ikke, de 2 Kr. som Eksamenskendelse vilde spille nogen Rolle. Jeg kan altsaa godt tiltræde, hvad Finansudvalget har foreslaaet.

Saa omtalte den ærede Ordfører Løn-tilskuddet til Realskolerne. Jeg maa beklage, at der var lidt Uro, saa jeg daarligt hørte, hvad den ærede Ordfører ønskede. Jeg opfattede den ærede Ordfører saaledes, at hvis det skulde vise sig ved Fordelingen, at der af de foreslaaede 55,000 Kr. kunde blive noget tilovers, ønskede han, at man i hvert Fald vilde sørge for, at der blev 100 Kr. til hver Lærer. Naturligvis skal man gøre sig Umage for at fordele Beløbet paa den Maade, hvis Fordelingen i det hele taget slaar til. Men da jeg maaske ikke helt har forstaaet den ærede Ordfører, forekommer det mig, at det er et Spørgsmaal, man kunde tage op igen til Forhandling med Finansudvalget til tredje Behandling, hvis der tiltrænges noget mere Klarhed, end Bemærkningerne til Ændringsforslaget giver.

Der har af et Par ærede Medlemmer, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) og det ærede Medlem fra Gudme (Emil Petersen), været talt om de smaa Tilskud, der paa Finansloven under Undervisningsministeriets saakaldte „midlertidige Bevillinger“ gives til afgaaede Børnehjemsforstandere og -forstanderinder. Under den Forhandling, der har været ført mellem Finansudvalget og mig, har jeg i og for sig ikke vist mig uvillig til at forhøje disse Bevillinger. Jeg mener, som de to ærede Medlemmer udtalte, at disse Personer i Virkeligheden gør et samfundsnyttigt og i høj Grad offervilligt Arbejde, men jeg har fremhævet, at det ikke alene vil blive disse Personer, der vil blive Tale om. Man maa være klar over, at der straks vil møde andre, som ogsaa har gjort et virkelig samfundsnyttigt Arbejde, og som ogsaa faar saadanne ganske smaa Beløb paa Finansloven. Vi har for Eksempel gamle veltjente Friskolelærere, der i en Aarrække har gjort et trofast og godt Arbejde i Friskolens Tjeneste, der paa samme Maade faar 2—300 til 400 Kr., Beløb, der ingenlunde kan betragtes som Pension eller som tilstrækkeligt til at leve af. Disse Folk maa ogsaa være henviste til at skaffe sig noget paa en eller anden Maade, og jeg tror ikke, de har været bedre stillede i deres Virksomhed, saa de har haft mere Evne til at samle Penge op, end Børnehjemsforstanderne har. Naar jeg har draget Friskolelærerne frem, er det ikke, fordi de ligger mig mere paa Sinde end andre. Jeg kunde ogsaa have nævnet Asylbestyrerinderne, der rundt omkring har siddet og varetaget Smaabør-